

عنوان مقاله:

رابطه بین ساختار سازمانی و بهبود سرمایه انسانی اعضای هیات علمی دانشگاه ها

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین اقتصاد، مدیریت و حسابداری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیده لیلا حسینی طبقه‌هی - استادیار گروه مدیریت، واحد رامسر، دانشگاه آزاد اسلامی، رامسر، ایران

محمدرضا فغانی ماکرانی - کارشناسی ارشد علوم اقتصادی محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر رابطه بین ساختار سازمانی و بهبود سرمایه انسانی اعضای هیات علمی دانشگاه های آزاد اسلامی استان مازندران است. تحقیق از نظر هدف کاربردی و از لحاظ روش توصیفی همبستگی است. جامعه آماری شامل کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه های آزاد اسلامی استان مازندران به تعداد 1700 نفر بود. از میان آنها با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای متناسب با حجم جامعه و با استفاده از فرمول کوکران، تعداد 300 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسش نامه محقق ساخته، شامل 26 سوال می باشد. به منظور تعیین روایی از روایی سازه از طریق تحلیل عاملی تأییدی استفاده گردید. میزان پایایی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ برای کلیه متغیرها معادل 0 / 77 حاصل گردید. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از ضریب همبستگی اسپیرمن و رگرسیون چندگانه استفاده شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد: بین ساختار سازمانی (شبکه های ارتباط اجتماعی، ساختار ارگانیک، سیالیت) و بهبود سرمایه انسانی ارتباط وجود دارد و آن را پیش بینی می کنند. اما از بین متغیرهای ساختار سازمانی، شبکه های ارتباط اجتماعی نقش بیشتری در پیش بینی بهبود سرمایه انسانی دارد.

کلمات کلیدی:

ساختار ارگانیک، شبکه های ارتباط اجتماعی، سیالیت، سرمایه انسانی، ساختار سازمانی، بهبود، هیات علمی، دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036307>

